

СЕКЦІЯ 7
СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ

НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ ЕКОНОМІКИ ТА ФІНАНСІВ
ФАКУЛЬТЕТУ № 6

УДК 330.322

Аліна Ігорівна КРИНДАЧ,

студентка групи Ф-6-ФБСдср-17-1 ХНУВС

Науковий керівник: завідувач кафедри економіки та фінансів

факультету № 6 ХНУВС кандидат економічних наук, доцент Маковоз О. С.

ІНСТИТУТИ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТИВАННЯ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Важливою умовою розвитку будь-якої економіки та фінансового ринку в цілому є інвестиції. В світовій практиці, одним із найбільш ефективних механізмів, за допомогою якого можна акумулювати кошти дрібних інвесторів, формувати значні масиви інвестицій та в подальшому направляти їх в перспективні сфери бізнесу, є інститути спільного інвестування (далі – ІСІ) – один із найпотужніших інституційних інвесторів. В розвинутих ринкових економіках ІСІ, поряд із страховими компаніями та іншими фінансовими посередниками, користуються попитом як у населення, так і юридичних осіб, що обумовлено високою доходністю за наявності помірних ризиків. Щодо України, то ІСІ є відносно новим інститутом і поки що відіграють незначну роль в сфері залучення інвестицій в реальний сектор економіки. У наш час існує досить багато перешкод на шляху розвитку ринку інститутів спільного інвестування, так як вони практично ізолювані від потенційних інвесторів і обмежені у можливостях інвестування. Їх діяльність знаходиться під впливом багатьох ризиків, викликаних факторами як зовнішнього, так і внутрішнього середовища, а саме: нестабільна економіка, інфляційні процеси, слабкорозвинений фінансовий ринок та інші. Інвестиційні фонди, згідно з даними світової статистики, є найперспективнішим методом вкладання коштів. Отже, питання щодо розвитку ринку інститутів спільного інвестування є досить актуальним, адже вони можуть стати провідною ланкою в розвитку фінансового ринку України, що в свою чергу позитивно вплине на економіку країни в цілому. Питаннями розвитку ринку ІСІ займалися такі вчені, як: Ложачевська О. М., Дороніна М. С., Назарчук І. Р., Радкевич О. Д., Смірнова О. О., Омельченко А. В. та інші. Але сучасний стан розвитку ІСІ та їх роль на фінансовому ринку України досі не визначено. Тому дане питання потребує подальшого дослідження та систематизації теоретико-практичних знань. Формування та розвиток механізму акумуляції капіталу є передумовою побудови стійкої економічної системи. Однією з найперспективніших форм здійснення інвестицій в національну економіку є використання інститутів спільного інвестування (ІСІ). Слід зауважити, що змістовно-структурна характеристика поняття «інститут спільного інвестування» є предметом наукових дискусій. ІСІ – це інституційні інвестори, які акумулюють інвестиційні ресурси безлічі інвесторів, та які провадять діяльність шляхом емісії цінних паперів з метою отримання прибутку від вкладення коштів, залучених від їх розміщення у цінні папери інших емітентів, корпоративні права, нерухомість та інші активи, дозволені законами України та нормативно-правовими актами Національної комісії цінних паперів та фондового ринку України (НКЦПФР) з подальшим розподілом вартості чистих активів пропорційно часткам участі інвесторів. Адже міжнародна і вітчизняна економічна термінологія і юриспруденція розуміють під цим поняттям зовсім різні економічні суб'єкти. Переваги інвестування коштів в ІСІ полягають у: можливості самостійно обрати інвестиційний фонд; забезпеченні диверсифікації; можливості вкладання коштів у компанії різних галузей і сфер діяльності; здійсненні кваліфікованого управління інвестиційними фондами; нижчому рівні оподаткування; контролі за діяльністю ІСІ з боку держави. Таким чином, головною метою створення та діяльності ІСІ є регулювання відносин, що виникають у сфері спільного інвестування, та забезпечення гарантій прав власності на цінні папери і захист прав учасників фондового ринку. Інститути спільного інвестування – це нова для українського інвестора можливість вкладення своїх заощаджень з метою їхнього примноження. Їх можна розглядати як альтернативу звичним банківським депозитам.

Одержано 17.04.2018

УДК 338.64

Андрій Миколайович ВАЩЕНКО,

студент групи Ф-6-ФБСдср-17-1 ХНУВС

Науковий керівник: завідувач кафедри економіки та фінансів

факультету № 6 ХНУВС кандидат економічних наук, доцент Маковоз О. С.

РЕГУЛЮВАННЯ КРИПТОВАЛЮТ В УКРАЇНІ

Згідно з листом НБУ Про особливості здійснення операцій з електронними грошима № 25-109/5294 від 07.02.2014 електронні гроші – одиниці вартості, які зберігаються на електронному пристрої, приймаються як засіб платежу іншими особами, ніж особа, яка їх випускає, і є грошовим зобов'язанням цієї особи, що виконується в готівковій або безготівковій формі. Нещодавно електронні (цифрові) гроші отримали принципово нове вираження у вигляді криптовалют. Це відносно нове явище в економіці стало предметом для дискусій серед спеціалістів у сфері фінансів.

Криптовалюта – це особливий електронний платіжний засіб, курс якого підтримується тільки попитом і пропозицією. Такі електронні гроші не регулюються жодною з державних систем, у тому числі Національним банком України. Функція спостерігачів і контролерів у цьому разі лежить на користувачах мережі і власниках крипто валют. Незважаючи на відсутність офіційної легалізації в Україні, станом на 2017 рік наша держава визнана одним зі світових лідерів із застосування криптовалют. У Верховній Раді України зареєстровано два профільних законопроекти щодо визначення правового статусу криптовалюти: законопроект «Про обіг криптовалют в Україні» за № 7183 від 06.10.2017 та «Про стимулювання ринку криптовалют та їх похідних в Україні» за № 7183-1 від 10.10.2017, які відображають дві протилежні за своєю сутністю позиції щодо правового статусу криптовалюти. Якщо законопроектом «Про обіг криптовалют в Україні» статус криптовалюти прирівняно до активу (товару), то законопроектом «Про стимулювання ринку криптовалют та їх похідних в Україні», запропонованого головою Комітету з питань фінансової політики та банківської діяльності Сергієм Рибалкою, криптовалюти для цілей правового регулювання планується надати правовий статус фінансового активу. Відповідно рекомендації Вищої експертної ради при Раді НБУ «Стосовно сутності криптовалют, перспектив їх розвитку та ризиків використання»: на сучасному етапі цифрові технології, послуги та системи є надзвичайно важливими для економічного розвитку. Зокрема, в частині сприяння переходу економіки України від експортно-сировинної моделі розвитку до розвитку на інноваційно-високотехнологічних засадах. Важливу роль відіграють й фінансові новачки, які за швидкістю та потенціалом впливу слід порівняти з розвитком та впливом Інтернету.

Сьогодні переважає думка, що будь-які намагання обмежити функціонування ринку криптовалют можуть сприяти тінізації та делегітимізації процесів, пов'язаних із цим ринком. Податковим кодексом України визначено зобов'язання декларувати дохід, отриманий на території України та сплачувати відповідні податки. В залежності від ідентифікації віртуальних валют, зокрема криптовалют, як об'єкта договору міни, тобто як товару, або як фінансового активу, операції з криптовалютами, та їх майнінг підлягатиме оподаткуванню, або ні. Якщо криптовалюту розглядатимуть в якості фінансового активу або ж валюти, то операції з купівлі-продажу криптовалют не підлягатимуть оподаткуванню ПДВ. Проте новітні фінансові технології, на яких побудовано функціонування криптовалют, окрім важливих переваг, несуть й певні серйозні ризики за умов відсутності в Україні правового поля для їх регулювання. Згідно чинного законодавства України (Цивільний кодекс України, Закон України «Про Національний банк України», Декрет Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», Закон України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», Закон України «Про інформацію» та інші) поняття «криптовалюта» та регулювання операцій з нею не може бути врегульоване в рамках: обігу грошових коштів.

Одержано 17.04.2018

УДК 347.775

Анна Олександрівна КІСЕЛЬОВА,

слухач групи ФБСдб-17-1м ХНУВС

Науковий керівник: професор кафедри економіки та фінансів

факультету № 6 ХНУВС доктор економічних наук, професор Ковальов Є. В.

СОЦІАЛЬНИЙ СТАН ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Серед численних факторів, які впливають на рівень економічної безпеки держави, соціальний стан суспільства є одним з основних.

На жаль, можна констатувати, що в Україні розрив у рівні життя різних верств населення збільшується і суттєво відрізняється за умовами від інших держав світу. Якщо порівнювати окремі країни, то співвідношення доходів найбагатших і найбідніших верств населення у Китаї становить 7:1, у країнах ЄС – 5–7 : 1, в Японії 4,3:1, в США 8,9:1, а в Україні – 30:1. У відповідності з соціальними стандартами життя, які були встановлені у 1996 р. Європейською соціальною хартією, співвідношення 10 % найбагатших верств населення країни до доходів 10 % найбідніших не повинно перевищувати 10:1.

Наведені дані свідчать про те, що показник нерівності доходів населення України повністю не відповідає діючим стандартам Європейської соціальної хартії. За цим показником Україна знаходиться у декілька разів гіршому становищі порівняно з багатьма країнами світу. В Україні інтенсивно іде процес поділу населення на дуже багатих і дуже бідних. Значне зниження рівня життя великої групи людей веде до різкого скорочення тривалості життя і чисельності населення. За прогнозами ООН, чисельність населення України у 2020 р. зменшиться до 40 млн чол., а в 2050 – до 25 млн чол. На жаль, ці прогнози Україна підтверджує. Так, за даними Державного комітету статистики на 1 січня 2018 р. в Україні проживало 42 386,4 тис. осіб.

Таке становище дуже загрозливе для економічної безпеки країни і може привести до суттєвих негативних наслідків.

Різке і тривале розмежування у рівнях доходів великих груп населення країни найімовірніше закінчується соціальним вибухом – «революцією», у ході якої знищуються ресурси, втрачається керованість господарськими процесами, знижується конкурентоспроможність підприємств і країни.

Значне перевищення стандартного співвідношення 10:1 нерівності доходів населення країни веде до перекручення мотивації праці. Найбідніші верстви населення втрачають надію вирватися зі злиднів і поступово замість повсякденної наполегливої праці починають жити сподіваннями на допомогу держави. Терпиме ставлення держави до загрозливої нерівності доходів громадян багатшими верствами населення сприймається як дозвіл на протизаконне збагачення на основі тіньової або кримінальної господарської діяльності.

З метою виправлення існуючого становища і створення міцної соціальної основи економічної безпеки держави, на наш погляд, слід наполегливо проводити наступне:

1. Формувати численний середній клас суспільства. Люди в Україні можуть бути багатими, але не повинні бути бідними. Середній клас стане соціальною основою зміцнення стабільності і економічної безпеки держави.